

- artikli 2 punkt c [Alstom, Alstom Grid AG (endine Areva T&D AG), T&D Holding (endine Areva T&D Holding SA) ja Alstom Grid SAS (endine Areva T&D SA)];
- teise võimalusena vähendada oluliselt apellantidele määratud trahve;
- mõista komisjonilt välja kõik kohtukulud, sealhulgas apellantide poolt Üldkohtu menetluses kantud kulud;
- juhul, kui Euroopa Kohtu hinnangul ei saa kohtuasjas lõplikku kohtuotsust teha, saata kohtuasi tagasi Üldkohtu muule kohtukoosseisule ja otsustada kohtukulude jaotus hiljem.

Väited ja peamised argumendid

Apellandid esitavad oma apellatsioonkaebuse toetuseks viis väidet.

Esimeses väites, mis koosneb kahest osast, viitavad apellandid sellele, et Üldkohus on rikkunud ETLT artiklit 269, sest kohtu arvates oli komisjoni otsus piisavalt põhjendatud. Nad heidavad Üldkohtule esiteks ette, et vaidlustatud kohtuotsuse punktides 90–99 otsustas ta, et komisjon on piisavalt põhjendanud on järeldust Alstomi solidaarvastutuse kohta Areva T&D SA ja Areva T&D AG-ga, mis põhines asjaolul, et Alstom ei lükanud ümber eeldust, et ta mõjutas tegelikult otsustavalt oma tütarettevõtjaid, samas jättis aga komisjon tähelepanuta Alstomi poolt selle eelduse ümberlükkamiseks esitatud tõendid (esimene osa). Apellandid heidavad teiseks Üldkohtule ette, et ta otsustas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 200, et komisjon võis õigesti jätta põhjendamata, miks võib määrata solidaarselt tasumisele kuuluva trahvi kahele äriühingule, kes ei moodusta komisjoni otsuse vastuvõtmise ajal üht majandusüksust.

Teises väites leiavad apellandid, et Üldkohus rikkus protokoll nr 3 Euroopa Liidu Kohtu põhikirja kohta artikleid 36 ja 53, kui neid tõlgendada koos ETLT artikliga 263, sest ta asendas vaidlustatud kohtuotsuse punktides 101–110 (esimene osa) ning punktides 214–216 (kolmas osa) oma hinnangu komisjoni hinnanguga, lisades vaidlustatud komisjoni otsusesse *à posteriori* põhjendusi, mida seal ei ole. Alstom jt ei nõustu ka sellega, et Üldkohus otsustas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 206, et kahele äriühingule, kes ei moodusta vaidlustatud komisjoni otsuse vastuvõtmise ajal üht majandusüksust, võib määrata solidaarselt tasumisele kuuluva trahvi (neljas osa).

Kolmas väide, mis koosneb kahest osast, puudutab seda, et

Üldkohus pani apellantidele võimatu tõendamiskoormise, rikkudes ETLT artiklit 101, eriti aga rikkudes emaettevõtjale tütarettevõtja tegevuse süükspanemise reegleid ning õigust õiglasemale kohtulikule arutamisele ja süütuse presumptsiooni, mis on sätestatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklites 47 ja 48. Apellandid väidavad, et:

- a) esiteks sellega, et Üldkohus jättis muutmata otsuse, et tütarettevõtjate tegevus pannakse süüks emaettevõtjale Alstom ja kohaldas otsustava mõju avaldamise põhimõtet, mis tuleneb kohtupraktikast, rikkus Üldkohus punktides 84–110 õigust õiglasemale kohtulikule arutamisele ja süütuse presumptsiooni, kasutades vastutuse omistamise kontekstis emaettevõtja poolt tütarettevõtja suhtes otsustava mõju avaldamise mõistet ilma ühegi seoseta tegeliku tegevusega asjaspepuutaval turul ja omistades seega sellele presumptsioonile absoluutse laadi;
- b) teiseks rikkus Üldkohus õigusnorme kohtuotsuse punktides 144–152, kus ta otsustas, et 2004. aasta 9. jaanuarist kuni 11. maini avaldas Areva T&D Holding SA tegelikult oma otsustavat mõju Areva T&D SA-le ja Areva T&D AG-le.

Neljas väide puudutab mõiste solidaarsus väära kohaldamist Üldkohtu poolt, sest ta otsustas kohtuotsuse punktides 214–216, et solidaarvastutuse reeglite alusel määratletakse nende äriühingute osa trahvis, kellele on solidaarselt tasumisele kuuluv trahv määratud (esimene osa) ja sest ta rikkus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 232–236 ja 238–242 õiguskindluse ja karistuste individuaalsuse põhimõtet ning EL lepingu artiklit 13, mis puudutab komisjoni poolt iga karistatud ettevõtja vastutuse kindlaksmääramise pädevuse delegerimist.

Viienda väite kohaselt on Üldkohus rikkunud oma kohustust vastata esitatud väidetele, sest kohtuotsuse punktides 223–230 on ta valesti määratlenud selle väite ulatuse, mis puudutab õigust tõhusale õiguskaitsevahendile ja kohtulikule kaitsele ning ta ei vastanud seega esitatud väitele, vaid muule väitele, mida ei olnud esitatud.

Euroopa Kohtu presidendi 15. aprilli 2011. aasta määrus (Tribunale di Milano (Itaalia) eelotsusetaotlus) — Vira Patente AG versus High Tech Srl

(Kohtuasi C-219/09) ⁽¹⁾

(2011/C 211/38)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Euroopa Kohtu presidendi määrusega kustutati kohtuasi registrist.

⁽¹⁾ ELT C 205, 29.8.2009.